

Leg. 48

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie budowy domu izolacyjnego przy szpitalu św. Łazarza w Krakowie.

Wysoki Sejmie!

W szpitalu św. Łazarza w Krakowie mieszczą się obecnie zakaźnie chorzy w niewielkim budynku, w którym poprzednio był magazyn żywności i mieszkanie dla ogrodnika szpitalnego.

W oddaleniu 10 metrów od tego budynku stanął w r. 1891 pawilon chirurgiczny.

Sąsiedztwo to tak bliskie okazało się z biegiem lat niekorzystnym i niewykłuczoną jest możliwość, że w kilku wypadkach pojawienia się na oddziale chirurgicznym ospy zarazki lotne dostały się tam przez otwarte dla przewietrzania okna z pobliskiego domu izolacyjnego, na którym właśnie w owym czasie znajdowali się chorzy na ospę.

Sprawę tę za bliskiego sąsiedztwa domu dla zakaźnych z pawilonem chirurgicznym poruszało kilkakrotnie c. k. Namiestnictwo, żądając wybudowania na odpowiedniejszym miejscu domu izolacyjnego.

Ponieważ nadto obecnie przez zakaźnie chorych zajęty budynek, przerobiony tylko z konieczności z dawnego magazynu, nie zupełnie odpowiada swemu przeznaczeniu, bo jest niski, nie ma odpowiedniego rozkładu sal i nie da się łatwo przewietrzać, przeto uznał Wydział krajowy potrzebę budowy nowego domu izolacyjnego według planów, wzorowanych na najnowszych tego rodzaju budynkach, znajdujących się przy szpitalach w Bielsku, Wrocławiu i morawskiej Ostrawie.

Budynek projektowany pomieści w sześciu zupełnie odosobnionych od siebie częściach 28 do 32 łóżek; pod budowę obrano w ogrodzie szpitalnym miejsce obok muru, odgraniczającego ogród od wschodu — w oddaleniu 170 metrów od pawilonu obłąkanych.

Koszta budowy wyniosą 60.000 koron.

Po wybudowaniu projektowanego domu izolacyjnego zostanie budynek, obecnie na ten cel używany, po gruntownym zdezynfekcyonowaniu przeznaczony na pomieszczenie służby szpitalnej, która obecnie jest bardzo nieodpowiednio ulokowaną. Przedstawiwszy, jak wyżej konieczną potrzebę wybudowania przy szpitalu św. Łazarza w Krakowie domu izolacyjnego, Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu przeprowadzić budowę domu izolacyjnego przy szpitalu św. Łazarza w Krakowie kosztem, nieprzekraczającym kwoty sześćdziesięciu tysięcy (60.000) koron.

II. Na cel powyższy ma być z majątku zarodowego szpitala św. Łazarza zaciągnięta pożyczka, mająca się umorzyć z dochodów bieżących tegoż szpitala na podstawie planu amortyzacyjnego, który Wydział krajowy ułoży.

Z Rady Wydziału krajowego Król. Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:

A. Potocki, w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Stanisław Dąbski w. r.

Członek Wydziału krajowego.